

loven for 2007 yderligere 50 mio. kr. direkte til bistand gennem de danske ngo'er.

Det er ikke noget, vi gør, fordi vi har en opfattelse af, at ngo-bevillingen partout skal vokse med samme hastighed som den samlede udviklingsbistand. Regeringen ønsker ikke på forhånd at lægge sig fast på, at bevillingerne til og gennem de danske ngo'er skal følge en bestemt stigningstakt, uanset om denne er større, mindre eller den samme, som stigningen i den samlede udviklingsbistand. Der skal ikke være nogen automatik i bevillingerne til en bestemt type af bistand, for det ville stå i vejen for regeringens udtrykte målsætning om kontinuerligt at arbejde for, at den danske udviklingsbistand er så effektiv som overhovedet muligt.

Den danske støtte til civilsamfundet i udviklingslandene tager afsæt i den såkaldte civilsamfundsstrategi, der blev fremlagt i Folketinget i oktober 2000, sammen med den samlede strategi for dansk udviklingspolitik, »Partnerskab 2000«. Som det er flere bekendt, så pågår der i øjeblikket en omfattende opdatering af denne strategi, hvor de problemstillinger, som rejses af forslagsstillerne til beslutningsforslaget, også indgår. Opdateringen foregår bl.a. i tæt dialog med de danske ngo'er, som i høj grad har bidraget med konstruktive og meget kvalificerede bidrag til processen, hvilket også kom til udtryk på ngo-træffet, som blev holdt i Udenrigsministeriet den 19. januar, hvor også flere medlemmer af Folketinget deltog aktivt i drøftelserne. Det vil jeg i øvrigt gerne benytte lejligheden til at takke for.

Fokus i strategien er og skal også være civilsamfundet i udviklingslandene. Det er samtidig en global strategi, som bredt finder anvendelse i dansk udviklingspolitik. Det gælder i forhold til den bistand, som vi giver direkte, og den bistand, der kanaliseres gennem de danske organisationer. Vi skal derfor også løbende vurdere, hvorledes vi mest effektivt bidrager til at opfylde strategiens målsætninger. For de danske organisationer gælder det således, at de til stidighed må tydeliggøre og videreudvikle deres roller og forventet bidrag til civilsamfundet i udviklingslandene. Det må tydeliggøres, hvordan organisationerne tilfører bistandsarbejdet værdi, skaber resultater og styrker det lokale ejerskab.

Det giver derfor efter min opfattelse ikke mening bare ukritisk at kanalisere flere midler gennem de danske organisationer. Niveaueet for disse organisationers deltagelse skal ses i nøje sammenhæng med strategien og de heri opstillede

målsætninger. Jeg er således heller ikke enig med forslagsstillerne i, at det eneste sagliggende er, at der pr. automatik kanaliseres en større andel af bistanden gennem de danske ngo'er. Dette spørgsmål kan som sagt ikke ses isoleret, men skal ses i nøje sammenhæng med, hvad vi vil opnå i forhold til strategien, og dermed også, hvilke andre instrumenter der er til rådighed i forhold til at styrke civilsamfundet i vores samarbejdslande. Vi skal derfor også have den opdaterede strategi på plads, hvilket sker i løbet af foråret, inden vi går ind i yderligere overvejelser om eventuelt at kanalisere flere midler gennem danske organisationer.

Kl. 16:55

Lad mig i øvrigt benytte lejligheden til at knytte nogle bemærkninger til de to problemstillinger, som forslagsstillerne særlig fremhæver.

Jeg er enig i, at vi skal finde måder at styrke den danske indsats i skrøbelige stater eller skrøbelige situationer som f.eks. den krise, vi i øjeblikket oplever i Kenya. Regeringen er i gang med at udarbejde et sæt principper for den danske indsats, og de vil også komme ind på civilsamfundets rolle i demokratiserings- og stabiliseringsprocesser. Et levende og effektivt civilsamfund er en forudsætning for effektive og demokratiske stater, der kan dække befolkningens behov for serviceydelser, udvikling og sikkerhed.

For samarbejdet med de danske ngo'er gælder, at det er mit mål, at den opdaterede civilsamfundsstrategi skal bidrage til at skabe bedre vilkår for at gennemføre aktiviteter i netop skrøbelige situationer. Fleksibilitet og nytænkning er nøgleord, når det gælder de danske organisationers involvering. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at de danske organisationer kan spille en rolle, ikke alene med hensyn til at dække den lange række af basale behov i sådanne situationer, men også i forhold til træning i f.eks. medborgerskab, menneskerettigheder og demokratiforståelse i et ofte meget svagt civilsamfund. Vi skal i sådanne situationer forstå at udnytte ngo'ernes komparative fordele bedst muligt. Det er udfordringen, som vi står over for.

Den anden problemstilling, som forslagsstillerne fremhæver, vedrører harmoniseringsspørgsmålet, som den bl.a. kommer til udtryk i Pariserklæringen. Jeg er enig i, at vi fra dansk side skal bidrage til, at civilsamfundet i udviklingslandene inddrages og får en reel stemme i udviklingen af nationale planer. Vi skal sikre, at